

caritas

SNADACE
ČESKÉ SPOŘITELNY
GENERÁLNÍ PARTNER CHČR

T é m a : P O S T N Í A L M U Ž N A

Postní úvaha

V postním období mají křesťané zvláště usilovat o vnitřní obnovu svého vztahu k Bohu, k druhým lidem i k sobě samému, a to skrze modlitbu, četbu Písma svatého, cvičení v sebeovládání, konání dobrých skutků a tak podobně. Svatý Petr Chrysolog napsal: „Kdo se modlí, ať se postí, a kdo se postí, ať je milosrdný... Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá své před tím, kdo jej prosí.“ Máme tedy především v postní době otevřít své srdce lásce k Bohu a k trpícím bližním.

Naši biskupové na svém lednovém zasedání podpořili postní aktivitu, kterou připravila Charita ve spolupráci s diecézemi a farnostmi, takzvanou Postní almužnu. Křesťané mohou dát konkrétní podobu své touze po změně života tím, že ušetřený obnos za určitý postní sebezápor vloží do schránky. V tomto jejich postoji je skrytý hluboký sociální rozměr naší křesťanské víry. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista v potřebách našich bližních.

Je mnoho možností, jak se můžeme něčeho pro nás příjemného zříci ve prospěch druhých: například omezit kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, zbytečné brouzdání po internetu, luxus nebo jiné věci, jež nejsou pro život nezbytně nutné. Schránka pro Postní almužnu je také vhodná jako nástroj k formaci dětí při společné večerní modlitbě nebo postní katechezi v kruhu rodiny. Při ní je možné přidat prosby za konkrétní nemocné, chudé, hladové a postižené různými katastrofami. Tím, že se omezíme ve své potřebě, můžeme nejen prospět trpícím lidem, ale také tím obohacujeme sami sebe.

Přeji vám hluboké a opravdové prožití postní doby a Svatého týdne, aby vaše snaha o nápravu života přinesla ve vašem srdci hojné plody. Pak také radost z Kristova vzkříšení prozáří váš sváteční i všední život a dotkne se i těch, jimž jste finančními prostředky z této postní aktivity pomohli.

Mons. Josef Šich, prezident Arcidiecézní charity Olomouc

Pomozme bližním v nouzi

Foto: Petr Kubíček

Letošní Popeleční středou začal nejen velikonoční půst – příprava na oslavy největší události v dějinách křesťanství, vzkříšení Ježíše Krista, ale také Postní almužna – starobylá tradice a dobrovolná duchovní formace věřících, která nás bude téměř po celé republice provázet až do 4. dubna, Božího hodu velikonočního. K půstu patřily od dávných dob sbírky pro chudé z toho, co si věřící sami odřekli. Almužna pak sloužila jako anonymní a nevratný dar ve prospěch lidí v nouzi, kteří si nemohli pomoci sami.

„Almužna nás vede k tomu, abychom brali v úvahu potřeby svých

bližních a dělili se s druhými o to, co z Boží dobroty máme. Takový je cíl zvláštních sbírek pro chudé, které se v průběhu postní doby konají na mnoha místech světa. Tímto způsobem se spojuje vnitřní očistění s určitým gestem v rámci církevního společenství, jak je znala už prvotní církev,“ napsal papež Benedikt XVI. ve svém poselství k postní době 2008.

Postní almužna by měla být výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe prostřednictvím pomoci druhým. Nemá být prostředkem k „lěčbě našeho špatného svědomí“, ale měla by být výsledkem snahy obohatit náš dosavadní způsob života. „Když naše konání dobrých skutků

není zaměřeno ke slávě Boží a opravdovému dobru bližních, nýbrž k osobnímu prospěchu nebo jen k získání pochvaly, nejednáme v duchu evangelia,“ napsal Svatý otec Benedikt XVI.

VCÍTIT SE DO NOUZE DRUHÝCH

Půst obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista skrze potřeby našich bližních v nouzi. Půst doplněný o almužnu také lépe umožňuje věřícím vcítit se do nouze, kterou mohou pociťovat lidé kolem nás.

„Je mnoho cest, jak se uskromnit ve svých potřebách a prospět tím nejenom druhým, ale také sami sobě,“

řekl olomoucký arcibiskup a předseda České biskupské konference Jan Graubner a dodal, že Postní almužna je zvláště vhodným nástrojem pro rodiny při prožívání postní doby s dětmi.

Almužna už u nás zažívá svůj druhý ročník. V loňském roce se ale uskutečnila pouze v brněnské a olomoucké diecézi, kde nakonec přinesla více než 3,4 milionu korun. Letos bylo už pro celé území České republiky vytištěno celkem 98 tisíc papírových skládacích schránek, „postniček“, které byly rozeslány do všech diecézí, a ti, kteří tak dosud neučinili, si je mohou vyzvednout v kostele a na konci postní doby odevzdat zpět.

LÁSKA K BLIŽNÍM V TĚŽKÉ SITUACI

Během celého půstu můžeme do uvedené malé schránky vkládat obnos přibližně ve výši ceny požitku, který jsme si odřekli. „Například dítě, když se vzdá čokolády, bonbonu nebo žvýkačky, dá do „postničky“ tři koruny, dospělý za cigaretu ušetří pět korun,“ vysvětlil ředitel Charity ČR Oldřich Haičman s tím, že získané finanční prostředky použije církev prostřednictvím Charit na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla.

Na spodní stranu papírové schránky mohou věřící napsat, jak anebo ve prospěch koho by se mohla darovaná almužna použít. Proto je ústředním posláním Postní almužny spojení úsilí farností a místních Charit při konání milosrdné lásky k bližním v nouzi. Biskupové Čech, Moravy a Slezska podpořili konání Postní almužny na svém letošním lednovém plenárním zasedání. Tato akce je projevem zcela dobrovolné osobní formace a nenahrazuje dar, který dáváme pravidelně při každé bohoslužbě pro potřeby církve.

Obdobné akce duchovní formace a doprovodného prožívání duchovní obnovy prostřednictvím staré postní praxe se pořádají už mnoho let v Anglii, Belgii, Německu, Rakousku, Polsku, a dokonce i na Ukrajině.

—red—

Duší modlitby je odříkání...

Kdykoli se ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř vrátil z Ukrajiny, říkal mi: „V Polsku jsem si vzpomněl, že už jsem ti několikrát říkal o polské postní aktivitě. Lidé tam mají doma papírovou krabičku, kterou plní ušetřenými částkami z toho, co si během půstu odřeknou.“ „Ach jo. Ono ho to nepřešlo,“ říkal jsem si v duchu a doufal, že na Ukrajinu, kam jedí právě přes Polsko, hned tak brzy opět nepojede. Loni mi to už ale nevyšlo, a tak se Postní almužna poprvé uskutečnila jak v olomoucké arcidiecézi, tak i v brněnské diecézi.

I u nás doma se tedy postní schránka objevila na stole, u něhož se setkáváme každý den minimálně u večere a společné modlitby. Stejně jako adventní věnec před Vánocemi i tato krabička svým způsobem připomínala, že je „cosi“ za dveřmi. I když naše tři malé děti si stěžovaly, že vkládání korunek není tak zábavné jako sfoukávání plamének svíček.

Musím se zpětně přiznat, že jsem postupně přestával rozumět tomu, proč jsem tuto aktivitu tak dlouho nechápal. Ano, působila na mě původně jako další sbírka pro Charitu a předpokládal jsem, že nás za to asi nikdo příliš nepochválí. Jenže časem jsem si začal uvědomovat, že zužo-

vat její význam pouze zařazením do kategorie sbírek je nepochopením jejího smyslu.

Skutečným zlomem pro mě osobně bylo, když se ke mně dostalo poselství papeže Benedikta XVI. k postní době. „**Neboť duší modlitby je odříkání a životem odříkání je slitovnost,**“ citoval Svatý otec slova sv. Petra Chryzologa. Bylo třeba něco dodávat?

Ne, ale bylo třeba promýšlet a interpretovat. Postní odříkání naší rodiny určitě nepřineslo rekordní výtěžek v papírové krabičce. Přineslo ale nespočet večerních diskusí o tom, proč se postit, jak se postit, jak se lépe modlit, myslet na potřebné a konat

v jejich prospěch. Papírová krabička a její hluboký smysl nás po celou loňskou postní dobu svým způsobem provokovaly a připomínaly naši přípravu na oslavu Velikonoc.

Naše rodina v tom rozhodně nebyla sama. V olomoucké arcidiecézi se na Květnou neděli do kostelů vrátilo **více než 8 300 postních krabiček** a almužna z nich přinesla potřebným částku 2 263 460 korun. Farní či oblastní Charity ji využily na financování řady případů přímé pomoci konkrétním rodinám či jednotlivcům, seniorům a matkám v tísní a ve velké míře také na pomoc po povodních, které loni v červenci postihly severní Moravu a jižní Čechy.

Podpořeno bylo i několik misijních projektů například v Bolívii, Ugandě či Kamerunu.

Letošní Postní almužna se poprvé uskutečnila ve všech diecézích v republice. Patrně nebude ihned a všude přijata s nadšením, ale po vlastním prohlédnutí jsem přesvědčen, že tato postní aktivita má velký duchovní potenciál, a to zejména pro rodiny s dětmi. I touto cestou bych rád deklaroval, že Charita bude vděčná za jakékoli návrhy a podněty, jak smysl této postní aktivity více přiblížit a jak také pomoci jejímu pochopení.

Marek Navrátil,
koordinátor Postní almužny
v olomoucké arcidiecézi